

[Miljøministeren.]

inden for de i aftalen omhandlede områder, herunder adgang til at ændre eller omgøre de af samarbejdsudvalget truffede afgørelser.

Da der uanset denne bestemmelse var tale om iværksættelse af et videregående forsøg på indførelse af medbestemmelse og medindflydelse inden for centraladministrationen forelagde ministeriet for forureningsbekæmpelse — i overensstemmelse med bestemmelserne om iværksættelse af forsørsordninger i økonomi- og budgetministeriets cirkulæreskrivelse af 2. marts 1972 — i september 1972 aftalen for centralrådet for statens samarbejdsudvalg. Centralrådet havde ikke færdigbehandlet aftalen, da ministeriet for forureningsbekæmpelse i september 1973 ved sammenlægning med en række andre ressortområder omdannedes til miljøministeriet. Dannelsen af miljøministeriet medførte, at områder med forskelligt indarbejdede samarbejdsformer og traditioner blev ført sammen og skulle fungere som en enhed, og der var derfor mellem ledelse og personale enighed om, at forudsætningerne for det forsøg, der var iværksat ved samarbejdsudvalgsaftalen i det tidligere ministerium for forureningsbekæmpelse, ikke længere var til stede.

Den af revisionsdepartementet omtalte samarbejdsudvalgsaftale er således ikke længere virksom.

Af *Adam Møller* (KF) til socialministeren (9. april 1974):

„Hvad har ministeren foretaget sig i anledning af statsrevisionens afsløringer af regnskabsforholdene ved narkoman-dagecentre og andre institutioner, herunder uhjemlede udbetalinger til medarbejdere, udlandsrejser og forskningstilskud?“
(Spm. nr. 200).

Socialminister *Jacob Sørensen*s svar (19. april 1974):

I anledning af hr. Adam Møllers spørgsmål kan jeg oplyse, at socialministeriet — efter ved skrivelser af 9. januar og 11. januar 1974 at have modtaget en række spørgsmål fra økonomiministeriet, 1. revisionsdepartementet, om forbruget af offentlige midler i institutioner til bekæmpelse af stof-

misbrug — i skrivelse af 1. februar 1974 har udbedt sig socialstyrelsens kommentarer.

Som følge af, at spørgsmålene vedrører en række af socialstyrelsens afdelinger, har styrelsen etableret en særlig arbejdsgruppe, der har fået til opgave ved forhandlinger med de forskellige institutioner at søge problemerne belyst med henblik på en stillingtagen til udformning af mere generelle retningslinier.

Jeg kan oplyse, at ministeriet forventer at modtage socialstyrelsens indstilling i løbet af en måneds tid, og at jeg vil drage omsorg for, at spørgeren til sin tid orienteres om resultatet af ministeriets overvejelser og svaret til revisionsdepartementet.

Af *Simonsen* (KF) til socialministeren (9. april 1974):

„Hvad har ministeren foretaget sig for at skaffe revisionsdepartementet svar på skrivelserne af 7. februar og 28. september 1973 om uretmæssig udbetaling af arkitekt- og ingeniørhonorarer?“

(Spm. nr. 201).

Socialminister *Jacob Sørensen*s svar (18. april 1974):

Revisionsdepartementets spørgsmål i skrivelse af 7. februar 1973 er i overensstemmelse med almindelig praksis rejst direkte over for socialstyrelsen uden samtidig underretning af socialministeriet.

Efter modtagelsen her i ministeriet den 12. april 1973 af 1. revisionsdepartementets beretning for finansåret 1971—72 blev socialstyrelsen anmodet om en udtalelse bl. a. om det heromhandlede spørgsmål. Ministeriet erindrede styrelsen om sagen i skrivelser af 11. juli 1973 og 27. juli 1973.

Den 2. august 1973 oplyste socialstyrelsen, at styrelsen — oprindeligt i skrivelse af 12. januar 1973 — i overensstemmelse med revisionsdepartementets henstilling havde anmodet arkitekten om at omregne konduktørtillægget, således at for meget udbetalt tillægsynshonorar blev tilbagebetalt. I den herefter forløbne tid havde der fundet brevveksling sted mellem styrelsen og arkitekten, der gjorde indsigelse imod den krævede regulering af konduktørtillægget.

Den 12. december 1973 afholdtes der i